

BONA PAU

PREMSA
CORONA

Nº. 612 - Any LII - MONTUÏRI - FEBRER - 2004

Els nins de Montuïri es tornaren alegrar amb la venguda del Reis. La nit del 5 de gener fou màgica per a la majoria d'ells

Un any més a les beneïdes de Sant Antoni no mancaren carrosses ni animals ni tampoc gloses per animar la festa

BREUS

Robatoris a balquena

Si per una part sembla que la gent del poble no hi posa esment, per altra els amics d'allò que no és seu s'espavilen de cada dia més per apropiarse d'objectes de valor i de tots els doblers que troben a les cases on els estabants són absents o no se n'adonen. Llavors vénen els plors i gemecs, com és el cas d'aquest passat gener, que de bell nou s'han tornat repetir els robatoris.

Desmantellament

Després que un grapat de veïns que tenen propietats als terrenys de Son Miró es reunissin a l'Ajuntament amb el batle, sembla que Biel Matas, una vegada duites a terme per corresponents aclariments i inspeccions veterinàries, ordenarà desmantellar una casa d'acollida amb 52 cans i 20 moixos, ja que aquests, al dir d'un dels afectats, "sols generen brutor i és un autèntic niu de rates; molts d'ells no estan vacunats i la falta d'higiene és impressionant". De no executar-se la mesura, amenacen comunicar-ho al Govern i a la Societat Protectora d'Animals.

Morí don Antoni Lladó

El qui va ésser Vicari de Montuïri des del 19 de juliol de 1953 fins el 8 de desembre de 1956 va morir dia 1 de gener passat a Ciutat. La gent del poble, d'edat, encara el recorda per la seva bonhomia i senzillesa. De Montuïri anà com a rector de Pina i

Els alumnes de 4t curs de primària del Col·legi "Joan Mas i Verd" aturaren un moment les activitats per fer-se aquesta foto

posteriorment fou nomenat vicari de la parròquia de Sant Sebastià de Palma on va exercir fins que la seva salut li ho permeté. Descansi en pau.

Canvi de parades de l'autocar

Des del passat 15 de gener el servei públic regular de viatgers per carretera així com l'autocar que va a l'Hospital de Manacor, han modificat el lloc de les parades a Montuïri. S'han suprimit les del bar "Los Arcos" i "Ca ses Monges". Les noves parades són: Pou del Dau i Bar s'Hostal.

Parc Verd: horari i taxes

L'Ajuntament ha regularitzat el servei de Parc Verd de la vila mitjançant personal de vigilància, manteniment i col·laboració. L'horari és el següent: De dilluns a divendres, de 8h a 14h, dissabtes: de 9h a 13h. Les taxes són: Zona A (piles, olis): gratuït; zona b (paper, vidre, envasaments lleugers): gratuït; zona C (material de construcció, "xatarra", fusta, mobles i similars): 0'17 € per quilo o fracció. (No obstant continuen vigents els actuals serveis: recollida de mobles i estris, "xatarra"... que es poden seguir utilitzant).

ES GRAONS

Positiu

És d'alabar l'interès que posen la generalitat dels pares i padrins en conservar la innocència dels infants entorn a la venguda dels Reis. Aquells obsequis o presents –juguetes la majoria– fan que la gent menuda des de dies abans de l'arribada fins un temps després, gaudeixin entretinguts amb aquells regals que la majoria d'ells havien elegit.

Negatiu

Les peticions que des de fa anys formulen els posseïdors de tombes del cementiri de baix mereixen ésser ateses com també emprendre les obres adients perquè se solucioni definitivament el problema d'aigua i d'humitat, tant dins les mateixes tombes com pels passadissos, ara intransitables i enfangadors.

BONA PAU Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles

Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Antoni Mateu Socias, Melcior Nicolau Jaume, Catalina Barceló Mayol, Josep Oliver Verd, Rafel Pons Mairata, Felip Munar i Munar, Gabriel Camps Ferrer, Miquel Mascaró Crespi, Joan Barceló Cerdà, Lluís Servera Sitjar i Jaume Palou Garau.

Administració: Martí Ferrer Sampol

C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93

Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparegudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

Correu electrònic: oabonapau@terra.es

Aquesta revista ha rebut el suport del

GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

Ja passa de mida

Sí, ja passen de mida els fets que generalment cada any en tres dates significatives duen a terme els anomenats "quintos"; una vegada amb més ressonància i altres amb manco repercussió. Aquests dies solen ésser el dels Innocents (28 de desembre), el del Reis (6 de gener) i el de Sant Antoni (17 de gener). I deim els "quintos" per designar-los de qualque manera, ja que, com tothom sap, "quinto és aquell (segons la Real Acadèmia) a qui li toca ser soldat i mentre reb la instrucció militar".

Des d'aquestes pàgines no pretenem desprestigiar el grup de joves i al·lotes del nostre poble que aquest any (com ja ho feren els d'anys anteriors) han tornat repetir amb més o manco encert o fortuna la mateixa o semblant exhibició que dugueren a terme els qui els precediren. És més, com que ja han vist les actuacions dels antecessors i poques novetats de relleu queden per fer, no fan altra cosa que copiar de passades edicions. I "sortosament" reproduïxen fets que no són alabables, sinó accions que en general rebutgen les persones de seny del poble.

Anant pel carrer i pels cafès de la vila, tant enguany com anys anteriors, sobretot al llarg d'aquest darrer quart de segle, s'han sentit expressions i comentaris molt enfora d'alabar les ja sabudes entremaliadures. I això que tant enguany com els darre-

res anys es poca la gent que ha pogut contemplar tota la brutícia, per no dir excrements o pedres o contenidors o animals de pèl o de ploma extrets de qualque tancat, o algun vehicle abandonat... i una llarga llista més d'embarassos col·locats a l'exposició de la gent del poble i que després els serveis municipals, en començar-hi a veure, en despuntar l'alba tenen l'obligació de fer-ho desaparèixer a fi que la plaça i carrer tornin romandre nets, encara que durant un cert temps resten algunes "senyes d'identitat".

Resulta impossible transcriure totes les expressions que s'han sentit, però així i tot en reproduïm algunes, com aquestes: "Si no hi ha servei militar, a què ve tot això?"; "altre temps en feien, però no d'aquesta qualitat", "la gent, en general, no ho veu bé", "què s'aconsegueix si tot d'una ja ho lleven?", "que els ho facin llevar a ells", "demostrin qui o què són", "per què havien d'embrutar es preciosos vestits de sa gent a ses beneïdes?", "qui és el responsable?", "si jo fos el batlle les faria pagar tot el dany"... i altres expressions semblants.

Avui, ja en ple segle XXI, ben bé es podria substituir aquesta discordant exteriorització de rebombori per una altra manifestació adequada al temps que correm. El poble ho agrairà.

O. ARBONA

Altres anys s'han vist innocentes de més o manco bon gust, com aquests dues dels Innocents de 1990 (a l'esquerra) o de 1996 (a la dreta). Ambdues satisfieren una bona part del poble

SENY

Persuasió

Quan un es vol guanyar una altra persona ho pot fer de dues maneres: per la força o mitjançant la persuasió. Quan s'ha d'aconseguir una decisió per la força és ben possible que al cap d'un cert temps, curt o llarg, quan aquell se'n pugui desfer, com quan un es redimeix d'una horrible esclavitud, es lliuri d'aquella imposició; aleshores si li és possible prendrà un altre camí o agafarà altres determinacions.

En canvi, si ha sabut captar l'altre amb raons convincents, o sia persuadint-lo, aconseguint fer-li modificar les seves actituds o les seves opinions o la seva conducta com a resultat de la seva influència, haurà aconseguit un triomf ferm i durador; podríem dir que l'haurà conquistat per les bones. Aleshores l'altre, tot considerant-se lliure, gaudirà interiorment del seu comportament. Una altra cosa seria si se l'hagués obligat a capgirar la seva voluntat estant-hi en contra, ja que, d'aquesta manera, ell es consideraria com un esclau que lluitaria constantment per alliberar-se com més prest millor de la dependència del seu amo.

La persuasió, pel contrari, és agradable perquè respecta la llibertat. En canvi, qualsevol imposició sempre és odiosa, semblant a una força violenta que converteix en súbdit humiliat. Si un pot induir l'altre mitjançant el convenciment, la raó o arguments persuasius, l'haurà guanyat, ja que la persuasió és un fenomen a partir del qual una persona modifica les seves actituds, les seves opinions o la seva conducta com a resultat de les influències rebudes. Es pot considerar com una virtut esvelta i de durada. Al contrari de qualsevol imposició a la què se l'ha de considerar com a una insensateza antipàtica, desagradable i ineficaç, una càrrega vergonyosa que mai no hauríem de proposar i fer-ne ús les persones de seny.

SALOMÓ

Les plantes de Mallorca a un poema de Josep Mª Llompart

Un dels poemes que més criden l'atenció de Josep Mª Llompart és "Camí florit" inclòs en el llibre "Jerusalem" (1990). Un poema, a més a més, seleccionat per Bartomeu Cantarelles i Damià Pons en el suplement de Pissarra núm. 65 en forma manuscrita. També el podem escoltar en les gravacions que l'Institut d'Estudis Baleàrics va realitzar de diversos poetes (Blai Bonet, Damià Huguet, Bartomeu Fiol...) i

que són del tot recomanables.

El poema en qüestió és un preciós enfiloll de versos dedicats a noms de plantes illenques que per la seva magistral distribució adquireix un to d'elevada poesia.

Ben mirat, si ho pensam una mica, cada mot duu en les seves entranyes la fondària de sensibilitat on la nostra llengua s'amara. Si pronunciam, per exemple, "rosella", "mare-selva", "canyaferla", "argelaga", "fal-

guera", "vidalba", "cama-roja"... ja espipellam la intensitat i la saba que traspuen els mots individuals. No ens manca res més que topar-nos amb una d'aquestes plantes i amb la veu animada anomenar-les lentament perquè un vent viu i silenciós els cerqui un amagatall on florir plegades.

Així podem descobrir les cabeçoles grogues d'un llevamà o les floretes blanques de la vidalba que pel gener s'encenen.

"Camí florit" és un meravellós ramell que pot ser usat com a eina per a l'ensenyament.

Dues dimensions essencials i imprescindible s'hi fusionen: amor a la nostra naturalesa i amor a la nostra llengua i literatura. No és tan sols la perfecció formal que el converteix en una peça mestra (fixau-vos, per exemple, en el final tònic dels versos pars), també els dos darrers versos entre parèntesi (*i en l'aire color de vauma / l'esgarrifança d'un poll*) són magnífics, és a dir, en l'aire que pren, com moltes albes quan s'aixequen, les ditadetes rosades que pinten la blavor. I l'esgarrifança d'un poll que pot representar tot l'escarrufament, tot el tremolor de l'emoció provocada per la bellesa que ens envolta com les fulles grogues dels polls tremolen quan un poc de vent les mou i que podem amb una mirada atenta experimentar.

Llevamà, card, fonollassa, rosella, cascall, llestó, vinagrella, corritjola, ginesta, aritja, fonoll, passionera, cugula, mare-selva, safrà bord, floravia, canyaferla baladre, argelaga, albó, falguera, olivarda, estepa, clavell de moro, coscoll, heura, contell, englantina, vidalba, murta, maimó, cama-roja, campaneta, ravenissa, bruc, guixó (i en l'aire color de vauma l'esgarrifança d'un poll)

El poema de Josep Mª Llompart bé mereix romandre a la nostra memòria.

LLUÍS SERVERA SITJAR

Para aquellos que tienen instinto.

Masterpiece Cinco Agujas No 27857-1121: Mecanismo mecánico automático con indicador de fechas mediante agujas, caja de acero inoxidable, dos cristales de zafiro irrayables (fondo transparente), esfera de plata 925, agujas luminiscentes, impermeable hasta 30 metros, brazalete de piel cosido a mano.
www.mauricelacroix.com

M
MAURICE LACROIX
Switzerland
Tomorrow's Classics

XIII Concurs de Conte Curt Antoni Gomila-Sant Bartomeu 2004

La revista **Bona Pau** convoca el **XIII Concurs de Conte Curt Antoni Gomila-Sant Bartomeu 2004**, patrocinat per l'Ajuntament de Montuïri i la Corredoria d'Assegurances Gomila S.A. amb les següents

BASES

1. Cada autor o autora solament podrà concórrer amb una sola obra, que serà inèdita, d'un conte curt escrit en llengua catalana i que tindrà una extensió que oscil·larà entre cinc i deu folis. Es presentaran original i quatre còpies escrites a màquina o ordinador a una sola cara.

2. Es firmarà amb pseudònim o lema.

3. Al principi o a la coberta de la narració, figuraran aquestes tres dades:

a) XIII Concurs de Conte Curt Sant Bartomeu 2004.

b) El títol de l'obra.

c) El pseudònim o lema.

4. Dins un sobre petit tancat i adherit a l'obra literària, s'inclourà un escrit amb les dades següents:

a) XIII Concurs de Conte Curt Sant Bartomeu 2004.

b) El títol de l'obra.

c) El pseudònim o lema.

d) Nom de l'autor o autora

e) Adreça

f) DNI

g) Edat

h) Professió

i) Telèfon

5. A la coberta del sobre petit tancat s'indicaran aquestes dades:

a) XIII Concurs de Conte Curt Sant Bartomeu 2004.

b) El títol de l'obra.

c) El pseudònim o lema.

6. El termini per presentar les obres conclourà el 21 de juliol de 2004. S'enviaran o s'entregaran a les oficines de l'Ajuntament de Montuïri (Mallorca) dins un sobre gros on constarà: "Ajuntament - XIII Concurs de Conte Curt -Plaça Major, 1 - 07230 Montuïri (Mallorca)".

7. El veredict del jurat, que serà inapel·lable, es farà públic la nit del 15 d'agost de 2004 en el mateix acte en què es pronunciarà el pregó de les festes de Sant Bartomeu. Tot seguit, s'efectuarà el lliurament de premis que hauran de ser recollits personalment.

8. Premis:

8.1. Un primer premi de 751,27 €uros (125.000 ptes), patrocinat per la Corredoria d'Assegurances Gomila S.A.

8.2. Un segon premi de 450,75 €uros (75.000 ptes.), patrocinat per l'Ajuntament de Montuïri.

8.3. Un tercer premi de 300,51 €uros (50.000 ptes.), patrocinat per l'Ajuntament de Montuïri.

9. Les obres guanyadores passaran a ser propietat de les entitats convocants les quals es reservaran el dret de publicar-les. Per aquest motiu, les persones guardonades entregaran un disquet amb el text de l'obra (format Word) al Coordinador del Concurs, el dia del lliurament de premis. No es retornaran les obres no premiades.

10. L'entitat convocant designarà el Coordinador del Concurs.

Montuïri, 2 de febrer de 2004.

IX Concurs de Conte Curt Juvenil Sant Bartomeu 2004

Amb la intenció de potenciar i fomentar inquietuds literàries entre la joventut i adolescència montuïrera i de qualque manera premiar el possible esforç, la revista **Bona Pau** amb el patrocini de l'Ajuntament de Montuïri convoca el IX Concurs de Conte Curt Juvenil Sant Bartomeu 2004 amb les següents

BASES

1. Hi podran participar tots els menors de 25 anys, nascuts a partir de 1978 i empadronats a Montuïri.

2. Els premis per aquest IX Concurs de Conte Curt Juvenil seran els següents:

1r premi 180,30 €uros (30.000 ptes)

2n " 120,20 " (20.000 ")

3r " 60,10 " (10.000 ")

3. Les altres bases són les que apareixen en els números 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8,10 i 11 corresponents al XIII Concurs de Conte Curt Antoni Gomila-Sant Bartomeu 2004, publicades en aquesta mateixa edició de **Bona Pau**, canviant els noms de *XIII Concurs de Conte Curt per IX Concurs Juvenil*.

Montuïri, 2 de febrer de 2004.

Montuïri

971 646 460

Bar Can Pieres

LA IMATGE COMENTADA

No va anar mai a escola ni tan sols a Ca ses Monges. No era perquè a ca seva no ho volguessin, ja que tant en Jeroni "Roca" com na Margalida "Prats", els pares de na Joana Aina Garau Marimon, en aquell temps, a principis del segle XX, feien tot quan sabien perquè els nombrosos fills que tenien s'ansassin educant així com calia. Però les necessitats econòmiques no ho permetien, tant és així que na Joana Aina als sis anys, inexperta per a moltes feines, ja la col·locaren de teta per cuidar i agombolar nins encara més petits que ella. El primer de tots fou el major de can Carles, que aleshores vivien prop del molí de Can Ferrando. I aquí sí que li anava bé perquè ells també vivien en el Molinar.

Però una inesperada desgràcia trastocà els possibles plans familiars. Quan aquesta nina sols tenia 7 anys moria el seu pare que en aquell temps feia de garriguer a Sa Maimona. Ja eren sis germans i un que venia pel camí. Així la mare es quedà amb set, dels quals sis eren nins i na Joana Aina ben en mig i única nina de la família:

tres nins majors i tres més petits que ella. Així i tot aquest infortuni no fou impediment insalvable perquè continuàs de minyona fins a la seva adolescència i fins i tot fins el moment de casar-se. Aleshores en Clariana, el responsable de la fàbrica de sabatilles de s'Hostal, la va llogar perquè també anàs a ca seva a guardar nins. Però allà aquesta comesa no fou de molta durada, perquè ben prest li tornaren oferir un treball de teta a Palma, concretament a Ca n'Estrany, on també tenien un fill darrera l'altre. Allà aproximadament hi romangué des dels 14 fins als 24 anys. El seu domicili a Ciutat era al carrer de Sant Pere Nolasco, prop de la seu, on hi anava tota sola o amb algun familiar a missa cada diumenge. I això també li suposà poder gaudir d'uns avantatges dels que, en aquells temps, no disposava la joventut montuïrera, com foren l'anar al Principal a contemplar la primera pel·lícula des de la mateixa llotja de Ca n'Estrany. I com va gaudir na Joana Aina aquell capvespre! Com també es delitava els mesos de calor anat a estiuejar amb els senyors, al Terreno. I essent que prop d'allà hi ha s'Aigua Dolça, ella, amb els nins, damunt la nítida arena que aleshores encara hi havia, hi anava a passar moltes estones dels horabaixes d'estiu. No sabia nadar ni en va voler aprendre mai; l'aigua de la mar li feia molta por, tot i que en general les jovesde

Als 18 anys, així, vestida de pagesa, tot ressaltava damunt na Joana Aina "Prats", avui la dona més vella del poble

la seva edat ja es ficaven dins l'aigua. A ella, però, sols als peus i fins un poc més amunt del turmell li va arribar l'aigua de la mar. Mai fins el genolls.

Temps després es va emmalaltir i li costà molt millorar. Però una vegada recuperada, a la vila, tornà a fer de serventa a Can Miquel Eloi, primer, i a can Soqueta d'en Sampol, després. I al poc temps ja ho va deixar. Però encara li va sortir una nova ocupació. A cas metge de Meià, just devora ca seva. Si bé aquesta ja fou la darrera feina de criada. Aquí, tant amb el metge, don Joan, com amb la seva esposa, l'apotecària donya Jerònia, encara hi va estar a gust, incrementat a rel de la gran confiança que li havien dipositat, més que una serventa, se la considerava com una filla de la casa; tanta confiança arribà a tenir que fins i tot els consultà el futur casament. Na Joana Aina tenia 36 anys i era fadrina. Aleshores li sortí un partit, en Rafel "Prunes", qui era viudo per haver enterrat la seva dona i el fill que esperaven, morts a resultes del part. En aquestes circumstàncies en Rafel li demanà matrimoni, però

ella dubtava, tant que ho va comentar una i altra vegada amb el metge i la seva esposa. I no es va decidir fins que ells li donaren el "sus". I així fou com ben prest, era el 14 d'abril de 1943, de bon matí, es casaren a l'església de Montuïri. I n'hi va haver de renou!

I del viatge de noces, què me'n direu? Hagueren pogut fer-lo de més durada, però "les nuviàncies —ens comentava encara satisfeta na Joana Aina— foren anar a Palma, fer-nos la foto i tornar; i al dia següent partir cap a Son Miró a esterrossar".

I de llavors ençà visqueren feliços. Al poc temps naixia un nin que morí al part i tot seguit la primera i única filla, n'Antònia, qui va créixer sota les seves faldes. Més endavant nasqueren néts i la descendència no s'ha aturat... I na Joana Aina avui és la dona més vella de Montuïri. Prest, el proper 12 de maig, en complirà 97 i ja sols n'hi mancaran tres per arribar a centenària. Així i tot, encara ens exposava quan satisfeta se sentia en fer-li, als 18 anys, la foto que il·lustra aquesta pàgina. Vestida de pagesa, però ben arreglada —com encara ara hi va—, rebo-sillo, faldetes, mocador, sabates... tot ressaltava damunt ella... i a més a més brillen els seus ulls amb una cara de satisfacció que dóna enveja a molts i a moltes que no li arriben, ni de molt, malgrat la seva edat.

O. ARBONA

S'ha dit que...

Varen romandre ben astorats aquells caçadors als quals els jurats (o cosa per l'estil) del Consell, després que dits caçadors haguessin agafat un grapat de tords, se'ls ho varen prendre en plena garriga. A uns per un motiu i als altres, per diferents. Cert és que tots "volaren" a mans dels "il·lustres visitants". Qui se'ls va menjar? Ah! Que els faci bon profit? I alerta a una sanció.

Enguany les beneïdes de Sant Antoni havien anat de "lo" millor. Però una altra vegada tancaren la cavalcada un grup de joves (se suposa) amagats dins una carrossa (que no era carrossa) des de dins la qual en passar davant la imatge del Sant començaren a tirar brutícia -ous, sobretot- i feriren i embrutaren valuosos abrics i trajes de dones que amb vestit nou hi havien anat. Ara cerquen qui eren els culpables, perquè les víctimes es volen rescabalar amb la indemnització corresponent. (Algunes peces ja no tenen remei).

L'altre dia (de pagès) a un montuïrer li robaren el cotxe. Dies després i sense saber-ho el propietari, que encara no l'havia trobat, a Ciutat li posaren una multa per aparcament indegut. Quan l'amo del cotxe ho sabé va presentar un recurs perquè ja se n'havien duit el vehicle. Segons digueren, li tornaren, ja que havia presentat la denúncia.

S'han sentit alguns clams perquè enguany no s'ha repetit la funció teatral del "Reis" que es va celebrar dins l'església i que tan va agradar l'any passat. És de suposar que a qui pertoca en prendrà bona nota.

La denúncia a la Guàrdia Civil que feren alguns montuïrers contra el propietari de la guarda de cans i moixos de Son Miró va tenir molta repercussió dins i fora de Montuïri. Ara, al propietari, no li quedarà més remei que vacunar tot el ramat, no

molestar els veïnats i anar alerta a una repetició.

No s'han aturat els robatoris. Ara bé, s'ha sabut que unes gitanes volien robar a una casa prop de Ca ses Monges. Ja havien romput una persiana per entrar però el renou dels "moteros" les varen desbaratar i no pogueren dur a terme els seus maliciosos intents.

Molta gent encara es queixa del servei informàtic en haver de demanar hora al metge de la Seguretat Social, tot i que sol·licitant-la a les 8 del matí li han donat hora, al sol·licitant, per al dia següent. Això, a vegades, ocasiona problemes als treballadors que havien demanat un dia per aquest motiu i després s'han vist obligats a demanar-ne un altre. I els perjudicis, qui els abona?

Ara, que qualcú haurà de pagar quan dugui la ferramalla al Punt Verd, és molt possible -deia un- que altres, amb poca consciència, la deixin abandonada, ja sia a torrents, camins o fora vila. Sempre n'hi ha de incoherents!

A qui toca llevar els cossiols o rams de flors del cementeri en haver-se secat o tornats mustis? Qualcú dona indègudament la culpa als serveis de neteja de l'Ajuntament. Més bé, ja que no hi ha fosses, hauria de ser el mateix propietari o qui abans les hi va portar. És molt bo de fer llevar-se la culpa de damunt!

Va satisfer que es fes una revisió a fons de l'empedrat de Plaça i carrer Major. Ara bé, no s'hauria d'esperar tant, convendria inspeccionar-lo amb la freqüència corresponent perquè faci bon passar i ningú no hi traveli.

No tot són alabances als cossiols i altres impediments que es col·loquen al mateix carrer Major i des Pujol, perquè si a un costat hi ha cotxes aparcats i a l'altre un cossioll, el vianant no pot passar i, o s'ha

d'aturar o corr el risc de ser atropellat. I essent que de cada dia passen més vehicles, s'hauria de donar la solució adient.

EN XERRIM

Ortopèdia MANACOR

**Àngel
Ascaso
García**

TÈCNIC
ORTOPÈDIC

Plaça Rector Rubi, 3
Tlf. 971 552 614
Fax 971 462036
07500 Manacor

L'AJUNTAMENT INFORMA

En el Parc Verd s'hi troben contenidors classificats per a tot tipus de residus orgànics i inorgànics

Xerrada explicativa de protecció civil

El proper dijous dia 12 de febrer a partir de les 20'30h es realitzarà, al saló d'actes de l'Ajuntament, una xerrada explicativa sobre el nou cos de voluntaris de protecció civil que es pensa crear al nostre poble. La xerrada estarà a càrrec de D. Joan Nicolau, cap de Protecció Civil a les Illes Balears.

Aquesta xerrada serà una primera presa de contacte per poder conèixer de primera mà com funciona el cos de protecció civil i al mateix temps poder aclarir qualsevol dubte sobre el tema.

L'Ajuntament posa en marxa l'ordenança mediambiental reguladora de la recollida de residus i ús del Parc Verd

La intenció de l'Ajuntament és de informar d'una manera simplificada aquesta ordenança. Per tal motiu s'ha editat un tríptic informatiu on es contemplen els diferents tipus de residus, tipus de recollida, serveis complementaris, taxes i les infraccions i sancions.

Els tipus de residus estan classificats en orgànics i en no orgànics. Els orgànics són els procedents de l'alimentació i consum domèstic; i els no orgànics són els residus objecte de recollida selectiva o reciclables que no són de consum diari o domèstic. La recollida dels residus orgànics es realitza els dilluns, dijous i dissabtes. S'ha de treure al carrer a partir de les 21 hores. En quant als no orgànics: el paper, cartó i vidres s'han de dipositar als contenidors corresponents, així com els envassos lleugers ja que formen part de la recollida selectiva.

La recollida dels voluminosos, com mobles, fustes, electrodomèstics... es realitza cada segon i darrer dijous de cada mes previ avís a l'Ajuntament al 971 64 41 25 i d'una manera totalment gratuïta.

Els serveis complementaris que ofereix l'Ajuntament es refereix als contenidors Verds distribuïts arreu del poble, on es poden dipositar els residus orgànics qualsevol dia de la setmana a partir de les 21 hores. I al que fa referència als residus no orgànics, acudint al Parc Verd i abonant la corresponent taxa per servei del parc verd i el posterior tractament del residu.

L'horari del Parc Verd és de dilluns a divendres de 8 a 14 hores i

els dissabtes de 9 a 13 hores. El diumenge el Parc romandrà tancat.

Els materials com piles, olis (vegetal, mineral), paper, vidres i envassos lleugers no suposen cap cost. En quant als materials de construcció, mobles, electrodomèstics, fustes, matalassos, cotxes... el preu és de 0'17 € el quilo.

Totes aquelles persones que siguin infractores de l'ordenança mediambiental seran sancionades d'acord amb el quadern de sancions. Que aniran des de 35 € fins a 150 € segons els tipus d'infracció. Contemplant-se com a principals infraccions les deixalles indègudament abandonades, el d'anys efectuats a vies públiques o al parc verd i els vehicles abandonats.

Classes de contenidors

Volem recordar els diferents tipus de contenidors que existeixen en el Parc Verd i quin és el seu ús. Els contenidors verds per al vidre, els contenidors blaus per al paper i el cartró, i els contenidors grocs per als envassos de plàstic, els brics i les llaunes.

L'Ajuntament aposta pel reciclatge i la neteja dels nostre poble. Per un Montuiri més net, col·labora amb nosaltres.

Vetlada poètica

Dia 2, en el baixos de l'Ajuntament tengué lloc una vetlada poètica a la qual varen intervenir Jaume Munar, qui va interpretar 4 cançons amb guitarra, Alfons Navarret, Antoni Riera, Lluís Servera, Jaume Mesquida i Martha Valiente. El públic, que omplia la sala, en va sortir molt satisfet.

Els Reis Màgics

L'horabaixa de dia 5 el Reis Màgics no mancaren a la cita anual. I se n'alegraren nins i pares. A les 7 la plaça estava plena de gent. Allà els Reis d'Orient foren rebuts pel Batle qui els entregà la vara. Des del balcó de la casa consistorial saludaren tothom qui els esperava. A l'església adoraren el Nin Jesús i tot seguit, des del seients col·locats damunt els graons, anaren repartint multitud d'obsequis als nins montuïrers i a qualcú que ja havia passat l'adolescència.

Sant Antoni

Com ja és tradicional Montuïri tornà celebrar la festivitat de Sant Antoni. Enguany les beneïdes es traslladaren el dia següent, diumenge, en Es Dau, on la cavalcada, animals de pèl i de ploma i tothom que volgué, va rebre la benedicció que impartia el nostre rector.

3ª Edat

El passat gener les dues associacions de 3ª Edat tornaren reprendre les excursions. Dia 14 la de Persones Majors va visitar Menestralia (Campanet) i allargaren el recorregut per altres indrets. I dia 23, l'Associació de Gent Gran féu la seva al Port d'Andratx com a punt més extrem del seu itinerari.

El padró d'habitants augmenta

Si l'any passat començarem l'any amb 2.600 habitants, enguany l'hem iniciat amb 2638, o sia amb 38 més i això que el 2003 es va tancar amb un dèficit de 10 persones respecte al nombre de naixements i defuncions. Per tant l'augment prové de persones d'altres indrets vengudes a empadronar-se a Montuïri.

Els alumnes de les Escoles de tant en tant visiten el mercat del dilluns

Associació de dones

En data de 23 de gener de 2004 es constituí en assemblea la fundació de l'Associació de dones montuïreres d'Acció Social i Família, la qual es regirà per uns estatuts que s'aprovaren en aquest acte de constitució. També s'acordà realitzar els tràmits preceptius per a la seva legalització sol·licitant-ne la inscripció al Registre d'Associacions de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

No s'aprova el polígon

La Comissió Insular d'Urbanisme reunida el passat 30 de gener no va

aprovar la construcció del polígon industrial previst als terrenys que envolten la carretera de Manacor al costat dels Creuers. Va optar per deixar el tema damunt la taula a l'espera de l'avaluació favorable de Carreteres, ja que la seva intenció és la d'esperar conèixer tots els detalls del futur desdoblament.

Reumatòleg a Montuïri

Ja dia 1 d'aquest febrer el Dr. Reumatòleg, Miquel Llabrés, va inaugurar el seu nou despatx a Montuïri, al carrer Major nº 5. Per tal motiu va convidar el poble a un petit refrigeri.

EN EL 52^è ANIVERSARI DE BONA PAU

En complir-se el 52^è aniversari de la sortida del primer número de Bona Pau els redactors, col·laboradors i repartidores ho tornarem celebrar el passat 24 de gener amb el tradicional dinar anual, enguany per gentilesa de l'Ajuntament

EL CONSELLER DE MEDI AMBIENT VA VISITAR MONTUÏRI I S'ACORDAREN TRES ACTUACIONS

Ampliació del jac del torrent de Sa Corona

Solucionar les torrentades que devallen des del Molí des Fraret

Adequada neteja dels torrents

Tres actuacions d'una certa importància s'han previst a rel de la visita que a Montuïri va realitzar el Conseller de Medi Ambient, Jaume Font, el passat 8 de gener, un visita que va dur a terme acompanyat de l'enginyer Carles Garau i del director general de Recursos Hídrics, Joan Crespí. Ells tres acompanyats amb personal qualificat de dita conselleria i orientats pel batle i alguns regidors, visitaren els llocs on s'ha previst una immediata actuació.

Una d'elles fa referència a les inundacions que es produeixen a l'entorn del camí Pelut quan plou en abundància. El jac del torrent que passa al seu costat no és suficient per conduir tota l'aigua i per altra part en arribar a la carretera de Manacor, encara s'estreny més en passar per davall, i això fa que allà es formin els llacs dels quals anys enrere ja n'hem publicat detallada informació gràfica. Amb el conseller es va decidir que el jac del torrent en tota la seva extensió, en el ram des de Sa Corona fins a la carretera s'ampliï fins a dos metres d'amplària i dos de profunditat i en esser a la carretera, fer un pont per davall amb les mateixes mides i així l'aigua podrà esser absorbida

El Conseller Font amb el batle, el Director General de Recursos Hídrics i dos regidors

adequadament pel torrent a l'altre costat. Aquesta actuació es durà a terme en coordinació amb el Consell de Mallorca quan es faci el desdoblament de la carretera a fi que es deixi el pas suficient per poder-hi passar l'aigua en ser necessari. Per aquesta millora, la de més envergadura de les tres previstes, es compta amb un pressupost de 368.000 euros i que "el Govern Balear té previst dur a ter-

me enguany", digué Jaume Font.

La segona millora prevista i ja decidida és la de solucionar tant com sia possible les inundacions que ja dins el poble i a les escoles es produeixen de tant en tant a conseqüència de les fortes pluges. El problema parteix ja des del Molí des Fraret, des d'on l'aigua corre arrossegant molta brutícia –tota la que troba– i multitud de pedres petites cap el pati de les Escoles i també pel carrer d'Emili Pou i sobretot el de Ramon Llull, on és impossible circular-hi quan plou fort, ja que el material arrossegat obstrueix i impedeix que pugui esser engolida pel clavegueram. "Evitar l'aigua, és impossible –deia el Conseller– però el que sí podem fer és una sèquia que desviï l'aigua cap a la carretera i també una espècie de mur de contenció perquè aturi pedres i brutor.

La neteja dels torrents és la tercera de les mesures en referència a Montuïri. Jaume Font encomanà al batle que li trameti en plànol amb els torrents i sèquies més importants del terme, ja que –digué ell– "el Govern enguany ha doblat la partida desti-

Restaurant
JARDINES

Especialitat en cuina Mallorquina

Ctra. Palma - Manacor Km. 29.320
 07230 - MONTUÏRI - Tel: 971 64 41 01

nada a la neteja de torrents a les Balears. Inspeccionarem els més conflictius del municipi i els netejarem segons les disponibilitats, abans del mes d'agost i setembre, que és quan generalment cauen fortes pluges i i hi sol haver inundacions". I aquí el batle afegí que a Montuïri entre sèquies i torrents n'hi ha més de 30 quilòmetres i que en els darrers anys les inversions han estat poques en aquest aspecte.

L'Agenda Local 21

En aquesta visita es féu menció a l'Agenda Local 21, la qual s'a de considerar com una eina de treball en la qual hi treballaran conjuntament l'Ajuntament de Montuïri i la Conselleria de Medi Ambient. Es començarà per dur a terme un diagnòsi mediambiental, es marcaran quins són els camins que ha de seguir el municipi per dur a terme el desenvolupament sostenible. Tot això mitjançant un fòrum ciutadà. Sobre el particular Jaume Font explicà que a part de les ajudes del Consell de Mallorca, el Govern atorga una ajuda econòmica al voltant de 6.000 euros a més els mitjans tècnics de tres persones que fan feina en l'Agenda Local.

A la roda de premsa, amb el Conseller i el Director General de Recursos Hídrics, hi foren presents el batle, Jaume Matas, el primer tinent de Batle, Jaume Bauçà i el regidor d'hisenda, Rafel Fullana.

O. ARBONA

Glosa

A na Francisqueta Ginard

Avui el Bon Jesuset estatge ha pres dins ton pit, que estava tan net –tan net!– que era com un cel petit.

L'aire era com un perfum d'una celestial flor.

Has combregat, i, llavors, tu i l'aire heu estat llum.

Pere Capellà

(Glosa inèdita que l'autor li dedicà en el dia de la primera comunió, el 26-3-1953)

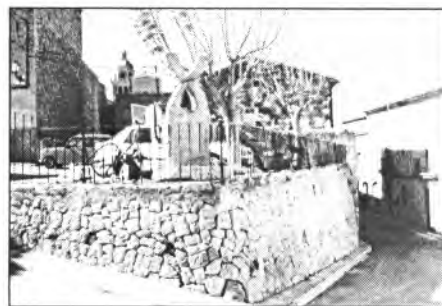
Mallorcària I

SERVICI: Aquesta paraula que sempre s'ha pronunciat i que és totalment correcta i que no és més que l'accepció culta, la podem trobar des de sempre en texts antics com la Sibil·la. No hi ha motiu per substituir-la sistemàticament per "Servei" que n'és l'accepció popular. Volem dir que ambdues són correctes i que no hi ha cap motiu per a rebutjar ni proscriure "Servici".

QUINT, SEXT, SÈPTIM, OCTAU...: És un cas paregut a l'anterior i que darrerament pareix com si mai no s'haguessin utilitzat. Per què només emprar les formes "cinquè, sisè, setè, vuitè? Quint, sext, sèptim, octau...són formes totalment correctes i normals i per tant podem i hem d'utilitzar-les sense por.

NIRVI: Paraula ben mallorquina que la podem trobar des d'en Llull i en altra documentació antiga, la qual volen substituir avui per la paraula catalana "nervi".

BOLLETÍ: Avui i gràcies a la política lingüística ha quedat quasi a l'oblit i si més no considerada un castellanisme. Encara que provablement prové del castellà, la trobam documentada des del segle XIII i n'és preferible a la forma imposada "butlletí" més moderna i d'origen francès.

TARGETA: Substituïda per "tarja" quan aquesta darrera paraula té el significat d'escut històric és sovint rebutjada pels "normalitzadors". A pesar que tant Tarjeta com Tarja són paraules preses del francès, la forma usada habitualment a Mallorca és *Targeta*, i per tant no existeix cap motiu per rebutjar el seu ús i utilitzar la forma "tarja".

Expressions mallorquines:

Record que la meva padrina de fonts quan no estava d'acord amb una cosa i pot ser no trobava una solució o quan tampoc volia que li fessin els comptes deia: "no vaig de merques". Cercant el significat, en el Diccionari Català-Valencià-Balear d'Alcover-Moll, diu així: "no anar de res, no estar per romanços ni raons".

Són idò, expressions antigues com aquestes, les que tenim el deure de conservar-les i protegir-les i no d'anar amb romanços d'estandarització ni de plans de xoc dels qui configuren i pretenen que xerrem com ells.

Continuarem...

TOMÀS GARAU FEBRER

Restaurant

PUIG DE SANT MIQUEL

**Cuina mallorquina
Forn de llenya**

Ctra. de Manacor, km. 31 • Tlf. 64 63 14 • Montuïri

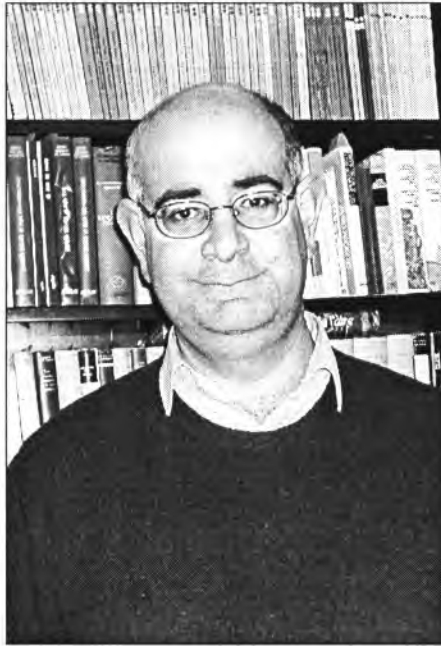
Lluís Servera Sitjar

“Em consider un aprenent de poeta, però ho dic amb orgull. Diguem que estam en camí”
Per compondre la seva lírica i inventar-se móns, compta amb un paradís propi: Alcoraia

Lluís Servera Sitjar va néixer a Palma el 1966 i viu a Montuïri. Des de molt jove s'interessà per la poesia i ja en els anys noranta publicà els seus primers llibres (*Poemes al silenci dels pins*, 1995 i *Els dies de la tendresa*, 1997). Amb *El desgel de la memòria* (2001) es consolidà com una veu important en el panorama poètic català. A la tardor de 2004 apareixerà el seu darrer poemari: *Els caires de la claror*.

EL QUE QUEDA DE LA VIDA

És Alcoraia un lloc molt bell que només vaig poder admirar uns minuts, perquè hi vaig arribar quan ja es feia fosc. Vaig sentir uns cans lladrar en deixar la petita carretera on tot era verd, com un prat sense fronteres ni delimitacions. Després, ja a la possessió, vàrem recórrer un llarg passadís, travessàrem una capella gelada i un dormitori sobri per arribar al petit estudi de Lluís Servera, aprenent de poeta, com li agrada dir-se. És una habitació estreta amb dues prestatgeries, una de fusta i una altra metàl·lica, on descansen sense ordre determinat els seus llibres. Al fons hi ha una petita volta amb una porta. No li vaig preguntar on condueix. Però sens dubte el mi-

llor és la taula, on només hi ha un telèfon i alguns estris per escriure; està just davall la finestra, sense cortines, i la vista és impressionant. Però com ja he dit abans, a penes vaig poder gaudir-ne: en alçar els ulls del quadern ja només hi havia fosc. Per això em vaig dir que hi he de tornar un altre cop, per contemplar-ho tot bé.

Alcoraia va ser —i és— el paradís del poeta. Allà va transcórrer la seva

infantesa, i els seus primers poemes tracten de tot el que constituïa el seu entorn, les seves petites expedicions a les síquies amb la mare per salvar els pollets que s'hi ficaven, el silenci dels pins, el jardí florit, el vell llorer o la boira de novembre. La seva mare li deia sovint que escrivís sobre aquestes coses senzilles, quasi innocents, del món que compartien. Així ho va fer en Lluís, quan va saber que d'alguna manera havia de conservar aquells dies. “No sabia la satisfacció que produeix escriure”, em va dir. També l'havien impressionat els glosadors del poble. Ell va voler parlar d'aquell lloc, “compartir aquella experiència vital, la visió idíl·lica de la meua infantesa”. Amb els anys la seva poesia ha anat evolucionant i ha incorporat nous motius, com les referències culturals i la importància de la memòria. La mort, el pas del temps, les preguntes que hom es fa, les al·lusions cinematogràfiques. “També hi apareix reflectit el meu interès per la filosofia; som conscient que el poeta ha d'estar atent a les aportacions filosòfiques, a l'astorament que causen les coses. Una nit estrellada, per què una flor neix avui aquí i demà no, per què la roada cau sobre unes fulles determinades... Hi ha una tensió entre el que passa i el que queda. M'admira que certes coses romanquin i d'altres no. I tot això es pot compartir i comunicar a través de la poesia”.

Va ser després d'aquestes paraules quan em vaig adonar que per la finestra ja no es veia res. Jo escrivia com ho deu fer ell. Crec que sempre recordaré aquella finestra, que pareixia un quadre que rompia l'enlluernadora blancor de les parets, malgrat que ara totes les llums s'havien apagat. Continuà parlant de la poesia, que jo diria que és el seu gran amor. “La poesia té un component de llibertat i de tolerància que la fa important en el món en què vivim,

Hotel Rural Es Figuerol Nou
Es Pati de Montuïri

Restaurant

*Diligent servei
Amb totes les comoditats
Acurada atenció al client
Servei de noces i banquets*

Ctra. Montuïri - Sant Joan, Km. 0'7 • Tel.: 64 67 64 • Montuïri

tan mancat de comprensió. Una altra virtut que té és la pluralitat de visions o interpretacions que ofereix, encara que el lector entengui una cosa ben diferent del que ha volgut expressar el poeta; això no importa. I és fonamental per entendre la realitat, d'una forma oberta i sense fi. Sempre cerca arribar al que és essencial. Per això sempre serà una arma carregada de futur. Se li hauria de dedicar més espai a l'escola". I afegí: "Cal intentar transmetre entusiasme, com algú que estima molt una cosa". La paraula poeta li fa respecte. "Em considero un aprenent, però ho dic amb orgull. Diguem que estam en camí", somrigué. En Lluís utilitza el vers lliure, ja que se sent més còmode sense haver d'atenir-se a unes regles, sense límits; per a ell és fonamental el contingut dels versos —i això no vol dir que descuidi la forma— i no li interessa tant dedicar les seves energies a compondre un sonet perfecte. No en va la poesia és, per a ell, coneixement, claror. I sempre hi ha paraules que ha sentit des de la infantesa, al seu voltant, que intenta recordar en les seves composicions. Ja ningú no les empra, gairebé ningú no les sap, però està bé recordar-les algun cop. És només per això.

Lluís Servera escriu a ràfegues. Procura dur un quadernet a la butxaca, per si de cas. I és freqüent veure'l llegir en veu alta, caminant. Encara que tenguí algunes èpoques de silenci, mai no deixa de llegir poemes. Escriu a llapis. Deixa reposar els versos i els va corregint. "Mai no estàs segur del tot. Hi ha tants de llibres bons, que publicar és una responsabilitat. Però ho don per acabat quan pens que almenys no faré perdre el temps als meus amics", m'explicà.

Per escriure fa falta temps contínuament. Li vaig preguntar si podria viure sense escriure, és clar. I el que voldria seria no haver de treballar per poder escriure i llegir sempre. "Escriure dóna sentit a la meua vida. És la meua forma de mantenir viva l'esperança; sempre amb optimisme i de forma positiva. Cerc en l'escriptura coratge i ànim".

A Alcoraia, que vaig conèixer no-

més en penombra, hi havia un infant que corria cap a les síquies. Parlava en veu baixa amb sa mare, per no espantar les aus. Aquell dia hi havia llum i tot era verd. Ara no els hi veureu, però segur que encara hi són.

Des de l'estany o llac d'Alcoraia, a l'esguard de les cases de Montuiri, s'atalaien també indrets molt suggeridors

CONFESSIONS D'AUTOR

Hi ha uns llibres als quals sempre tornam. L'angoixa de no poder abastar tot el que volem llegir no abandona mai els grans lectors. Per això sol passar que no es mouen gaire dels llocs on es troben a gust. En Lluís Servera va descobrir fa uns anys una sèrie de poetes italians que l'entusiasmaren. Després viatjà a la ciutat d'Urbino. Allà ha passat els darrers estius, estudiant italià i llegint amb devoció Leopardi (gran filòsof a més de poeta), Humberto Saba, Ungaretti, Montale o Mario Luzzi, un dels grans poetes vius, la poesia del qual és una gran pregunta i una recerca constant, discursiva i sintètica alhora.

Però molt abans llegí altres poetes, que també l'acompanyen sempre. Costa i Llobera (la seva *Correspondència*, especialment),

Rosselló-Pòrcel i els autors dels cinquanta: Josep Maria Llompart, Jaume Vidal Alcover i Blai Bonet. A principis del noranta començà la seva relació d'amistat amb els poetes relacionats amb l'associació cultural Capaltard i entre els seus mestres —"molt generosos", afirma— cita Bartomeu Fiol i Antoni Vidal Ferrando.

"Assegut a una escaleta confiada a ningú, em mou el paper blanc i una lliçó". Aquesta escaleta és a Urbino, un lloc on pensar i escriure. Hi torna sovint el poeta, després del desgel de la seva memòria, a refer-se.

NEUS CANYELLES

Aquest article aparegué publicat a la revista *Brisas* el 10 de gener de 2004, a la secció *Escritores en su tinta*. Ara, traduït per la mateixa autora, ens honoran de reproduir-lo.

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Albañiles, 14

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11
Pol. Son Castelló 07009 Palma de Mallorca

Margalida Pocoví Linares

Entusiasta per la música, té el 6^è de piano i contínua estudiant

Ja s'ha iniciat en el cant i actuat en públic com a solista

Ha viatjat i coneix molts de països, però li encanta viure a Montuïri

Es d'agradable tracte, el seu somriure fàcil i espontani no se li esborra de la cara destacant-se els seus ulls que brillen amb llum d'estrelles. Quan exposa les seves opinions o idees ho fa amb entusiasme i convicció. Hi ha engrescament i il·lusió en la seva expressió quan manifesta el que desitja pel futur.

La seva passió per al piano i el cant la duu a tractar aquest tema amb ardor, manifestant el que significa per a ella la cultura musical. A més, però, té altres inquietuds i opinions que recollirem seguidament.

Margalida Pocoví va néixer a Palma el 1981, però sempre ha viscut a Montuïri. "És el meu poble", ens diu. Diplomada en empresarials, està estudiant la llicenciatura d'aquesta especialitat. Té també el batxiller de Ciències Socials.

Des de fa anys compagina els estudis amb el treball a l'empresa del seu pare i a més assisteix a classes de piano. Està, per tant, molt ocupada; no té temps per avorrir-se.

– Podries il·lustrar-nos amb breus paraules sobre l'ambient en què es mou la joventut del nostre

poble? –li preguntam.

– La meua opinió tal volta no serà encertada –ens diu. Altres persones opinaran possiblement d'un mode diferent i segurament aniran millor. Pel que es pot observar tots els joves estam molt ocupats, generalment estudien o fan feina i com és natural esperen el fi de setmana per relaxar-se, descansar d'una manera o d'altra.

– Quins temes solen sortir en les vostres converses?

– Entre les amigues, com és natural –diu somrient– surt el tema dels vestits, el cinema, també l'esport, moltes el practiquen, i assumptes intrascendents. Entre els al·lots el futbol és la conversa dominant, els problemes dels cotxes o de les motos, el cinema i l'esport en general. Naturalment durant la setmana tocam sempre els temes derivats del problema estudiantil.

– Era corrent, fa anys, que quan parlaves amb algun jove o li demanaves certes opinions, solia dir durant la conversa: "Aquí no tenim res per als joves". Seria vàlida aquesta resposta actualment?

– Jo diria... –pensa un moment– que actualment tal volta la resposta seria una altra; perquè tenim, per exemple, un magnífic camp d'esports, piscina, biblioteca, alguns locals nocturns per ballar i escoltar música... a més, gairebé tots disposam de cotxe i una llibertat que hem de reconèixer no tenien els nostres pares.

– Pots concretar més com és aquesta joventut del nostre poble? Com reacciona dins el moment actual o la societat en què està immersa? Com actua o pensa de cara al futur?

– Opin, voldria no equivocar-me, que a la gran majoria de la joventut del nostre poble li interessa els estudis, tenir una base sòlida per un avenir millor i segur. Avui, dins les universitats podem triar una sèrie de mòduls que abans no existien, des de grau mitjà fins a superior, on s'hi han creat noves sortides per a la nostra formació en vistes al futur del que em parles; fins i tot, com tots sabem, pots aprendre un ofici. Quasi tots, joves i al·lots, com he dit, volem estudiar. Hi pot haver algun cas que no sia així, però seria una excepció.

Restaurant **Ca's Carboner** (DIMARTS TANCAT)

REFRESCS DE NOCES, COMUNIONS, BAPTISMES...

Bufet diari de dilluns a dissabte
Mè, porcelletes, porcelles i altres plats per dur-se'n

Ctra. Manacor, km. 28 • Tlfs. 971 64 65 04 - 971 64 40 66
07230 MONTUÏRI

– Seria arriscat afirmar que els **nigt clubs** estan molt més freqüentats que la biblioteca?

– En efecte; ho reconesc. Tal volta tenim un poc oblidat aquest centre de cultura tan important que tenim al nostre poble.

– **Quin tipus de literatura llegeixen els nostres joves actualment?**

– No ho podria dir amb exactitud, però sembla que s'inclinen per la narrativa, les obres on abunda l'acció i aventures; els diaris i revistes esportives... freqüentem bastant el cinema.

– **Alguna cosa més a què aspiren?**

– Seria aventurat exposar la meva opinió; em puc equivocar, però tots aspiram a una feina fixa i segura; és la nostra meta més immediata. Clar, també desitjam formar una família, però les generacions passades amb aquest darrer aspecte hi estaven més obsessionades. No diré tots, però viuen o vivim al dia.

– **Tu, concretament, tens plans de cara al futur?**

– Si m'he de referir al meu futur

musical, diré que sí.

– **Quin temps fa que vas a classes de piano?**

– Des de l'edat de 6 anys. Sempre m'ha agradat molt la música. Mentrestant he compaginat les classes de piano amb els altres estudis i a temporades llargues fent feina a l'empresa del meu pare.

– **Respecte al tema musical, a quin curs estàs actualment?**

– En l'actualitat tenc el grau mitjà que equival a 6è de piano, i continu estudiant. La carrera són 8 anys i 2 de professorat. Els estudis de batxiller m'impedien no poder avançar musicalment amb el ritme que voldria, però no em desanim, continu amb les classes de piano.

– **Quin tipus de música és la que més t'atreu?**

– M'han ensenyat a apreciar els clàssics. Entre ells un petit grup són els meus preferits: Mozart, Beethoven, Verdi, Tchaikovsky... Si puc no em perd cap funció d'òpera. També m'agrada la música moderna actual.

– **Una opinió sobre la música**

popular del passat i l'actual?

– No sé com explicar-ho... però abans, fa anys, la música era, diguem, més melòdica. A més, la lletra era sempre un poema que et deia coses o t'enviava un missatge. Avui és una altra cosa. No sabria definir-la, però atreu multitud de joves. A mi, també. Voldria dir, però, que actualment de la mateixa manera hi ha música molt bona.

– **Parlem, per tant, del fenomen musical actual. Podries dir-nos alguns noms del teu gust?**

– Ah, sí! M'encanta el pianista Clayderman, el grup "Bon jovi", el rock català "Sau", per exemple, Maria del Mar Bonet; sense oblidar els que foren fabulosos Beatles.

– **Tornem altra volta als joves: No seria interessant que algun grup prengués la iniciativa i fes una cridada en vistes a fomentar la cultura en general? Dins Montuïri han existit centres, agrupacions i algun grup que treballaven en aquest aspecte.**

(Continua a la pàgina següent)

CENTRE D'ESPECIALITATS MÈDIQUES

Medicina General
Pediatria
Cardiologia i Aparell Respiratori
Neurologia
Aparell Digestiu
Anàlisis Clíniques
Cirurgia General
Nutrició i Dietètica
Dermatologia
A.T.S. (Infermeria)
Psiquiatria
Psicologia
Ginecologia i Obstetrícia
Angiologia i Cirurgia Vascular
Alergologia
Urologia

LLUCMAJOR

HORARI:
de les 9,00 h.
a les 21,00 h.

Clínica Dental
Odontologia
Medicina Estètica
Ortodòncia
Maxilo Facial
Traumatologia i Cirurgia Ortopèdica
Ortopèdia
Rehabilitació i Fisioteràpia
Oftalmologia
R.X., Radiologia
Ecografies
Otorrinolaringologia
Podologia
Centre Auditiu
Endocrinologia

ASSEGURANCES: AXA - ADESLAS - AEGON - AGRUPACIÓ MÚTUA - ALLIANZ - CASER - PLANAS - D.K.V. - AGROUPAMA - IMECO - MEDIFIATC MÚTUA GENERAL DE CATALUNYA - NOVOMÈDIC - SANITAS - SERSANET - LA BOREAL - L'ALIANÇA - LA ESTRELLA - VITALICIO - WINTERTHUR MÚTUA D'ACCIDENTS: ASEPEYO - FIMAC - FRATERNIDAD - FREMAP - IBERMUTUAMUR - INTERCOMARCAL - MAZ - UNIVERSAL - BALEAR

Plaça d'Espanya, 56 - C/ Ciutat, 12 - Tels: 971 12 00 64 i 971 12 00 21 - Fax: 971 12 04 26 - (Llucmajor)
www.cemllucmajor.com

(Ve de la pàgina anterior)

– Precisament fa poc es convocà pels joves una reunió en vistes a posar en marxa el que dius: cultivar la cultura, impulsar-la i, al mateix temps, crear una revista periòdica.

– **Entre la nostra joventut, hi ha apatia o optimisme?**

– No sé si contestaré al que em demanes, però t'he de fer notar que quan veuen per TV o la premsa els desastres a nivell mundial, el comportament de la societat actual i, per què no dir-ho, el procedir d'alguns majors dins un món desencantat, estan desconcertats.

– **En quan als problemes socials que existeixen al nostre entorn o a nivell mundial, què pensen?**

– Tal volta la meua resposta no serà la més adequada, però per començar et diré que no parlem de política; cada un té les seves idees i ens les respectam. Respecte al futur no som molt optimistes. Tal volta per això vivim al dia. És ver que no tots tenen feina, però no tenen les mancances ni passen les calamitats que passaren els nostres pares i padrins. Tampoc no hi ha el tipus d'il·lusió que tenien aquelles generacions.

– **El teus hobbies?**

– Com he dit, m'agrada molt la música, el cinema, jugar a bàsquet, viatjar, la lectura...

– **Algunes cintes del teu gust?**

– "Ghost", "El piano", "Pretty Woman"...

– **I de literatura?**

– M'han agradat molt "Mecanoscrit del segon origen", "Bajo el signo de Géminis", "Accidente", "Rosas negras" i totes les obres de Pérez Reverte.

– **Per llegir, prosa o poesia?**

– Tant l'una com l'altra; preferentment la poesia.

– **Has dit que t'agrada viatjar. Pots dir-nos alguns dels països o capitals que has visitat?**

– Clar que sí. Mira: he visitat Washington, Miami, Nova York, Paris, Venècia i molta part d'Itàlia, Àustria, Portugal, Cerdanya, Nàpols, he pujat a les que foren les famoses torres bessones de Nova York, l'Estàtua de la Llibertat...

– **Has corregut molt. Què ens pots dir del petit grup musical en què tu cantes?**

Es posa a riure abans de contestar.

– És que a mí sempre m'ha agradat molt el cant. Ja fa temps que anant a classes de piano a Lluçmajor em feien anar amb el grup d'alumnes de cant al Conservatori per reforçar-los.

– **Quan començares a cantar, diríem com a solista?**

– Com he dit, anant a classes de música a Lluçmajor. Allà em feien cantar tota sola. Actualment vaig també a classes de cant amb Joana Llabrés, preparant-me per entrar al Conservatori.

– **Com t'iniciaries com a vocalista?**

– Fa un cert temps, Jaume Clar Socias, que és un virtuós de l'orgue elèctric, necessitava una acompanyant per cantar. M'hi vaig presentar. Vaig haver de fer unes proves abans i em va admetre.

– **Sabem que amb en Jaume Clar ja heu actuat a unes quantes festes. A on, concretament?**

– Només hem començat, però hem actuat a festes privades, al poliesportiu de Montuïri, a Son Amar, davant més de 1.500 persones. Al parer fou un èxit de tal mode que ens convidaren i anarem a actuar a la inauguració del nou teatre de Búger. Tenim ja programades altres actuacions.

– **Dues preguntes per finalitzar: Què desitges de cara al futur?**

– Només deman salut per poder desenvolupar els meus projectes.

– **Aquesta entrevista, l'haguessis preferida en castellà?**

– No. M'ha agradat molt que fos en català.

Amb la carpeta baix el braç i camí de ca nostra, em vingué a la memòria una trobada que vaig tenir fa molts d'anys. Sempre ho he recordat. Anava amb la bicicleta per un camí que no havia passat mai. Estava indecís si tornar sobre les meves passes. De sobte em vaig fixar amb un vellet assegut damunt una paret baixa. No es donà compte de la meua presència i vaig aturar-me per observar-lo a una vintena de passes enfora d'ell. Què mirava aquell ancià? Estava concentrat –pareixia– en la serra de Tramuntana però es notava que no la mirava. La seva mirada era cap al seu interior. Què pensava? Quan el vaig saludar demanant-li el que volia m'indicà concretament el punt on sortiria. La seva mirada cansada i sense il·lusió l'he recordada moltes vegades.

La nostra entrevistada és jove, tot un món per endavant, ple de promeses, de plans per desenvolupar. Els seus ulls plens de vida i un fulgor d'optimisme és la cara oposada del vellet solitari que vaig saludar un dia.

MIQUEL MARTORELL ARBONA

PREFABRICATS

FABRICACIÓ DE

BALUSTRADA I

BIGUES DE TAUló

IMITACIó FUSTA

Servei de transport propi per a tota l'illa

Magatzem i oficina

Ctra. Palma-Manacor, km. 28,5 • 07230 Montuïri (Mallorca)

Tlfs. magatzem: 971 64 67 44 • 971 64 60 95

Tlf. particular: 971 64 61 73

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

Adolescents

Un horabaixa de primavera de 1960 quan aquestes adolescents montuïeres tenien entre 13 i 14 anys havien anat d'excursió, com molts de diumenges d'aquell temps, al Puig de Sant Miquel. I allà, entre bulles, corregudes i estones d'esbarjo, s'arreplegaren per fer-se aquesta foto. I això que encara alguna d'elles no era capaç d'estar aturada ni per aquest moment de retratar-se. Actualment el físic d'elles ha canviat molt, en algunes; en canvi el seu semblant, no tant. Dretes (d'esquerra a dreta) veim: Antònia "Prunes", Catalina "Perulla", Antònia "Caragola", Antònia "Llarguet", Catalina "Pujola" i Antònia "Diega". Assegudes: Margalida "Sopeta", Maria "Poeta", Rosa "Manera", Joana Roqueta + i Francisca "Diega".

BREUS

Les obres de reguiu de la depuradora, acabades

Les obres de reguiu de reguiu aigües residuals de l'estació depuradora d'Algaida-Montuïri es donaren per acabades el passat 26 de gener. Una actuació que ha costat 449.151 euros i ha durat 13 mesos, la qual permetrà que es produeixin 530 metres cúbics diaris d'aigua per poder regar i així es beneficiaran 20 agricultors d'aquella zona, que podran així ilarar els seus cultius.

Xarxa cicloturística

El projecte d'una xarxa cicloturística que ja va començar a rodar la passada legislatura i que ara pretén ampliar l'actual Conselleria de Turisme, suposarà el condicionament de diferents camins públics que connectaran la costa de Migjorn amb el vessant interior de la Serra de Tramuntana. Es desenvoluparà a través de 17 termes municipals entre els quals s'hi inclou el de Montuïri. D'aquesta manera es fomentarà l'esport cicloturístic.

Es dedicarà el nº 7 de Quaderns Montuïrers, a Pere Capellà

Ja estam preparant el número 7 de *Quaderns Montuïrers* i enguany —essent que se celebra el centinari del naixement del glosador Pere Capellà i l'Ajuntament d'Algaida d'on era nadiu li dedica determinades commemoracions— per aquest motiu i d'aquesta manera també volem col·laborar en aquesta remembrança, tota vegada que el Consistori de Montuïri el va declarar fill adoptiu.

Curiositat històrica Fuita de presos

Dia 7 de març de 1619 a la 1 de la nit poc més o manco no tenien degudament subjectat Sebastià Sbert, natural de Ciutat i Antoni Gelabert "Treufoc", hortolà del terme de Ciutat i Onofre Jaume "Sabater", natural de la vila de Montuïri. Ara bé, los dits presoners condemnats a remar perpètuament a les galeres de la Seva Majestat, varen rompre les cadenes reials a Ciutat, varen fugir i ja no els trobaren ni se'n sabé més d'ells.

L'estructura socio-econòmica de Montuïri en el transcurs del temps

El conreu a les finques en els segles XVIII i XIX

El cultiu de la vinya en els segles XVIII i XIX fou molt rellevant per a l'economia del terme i el més destacat entre 1860 i 1890 en fou l'expansió d'aquest conreu, en augmentar de 206 ha (1818) a 275 ha (1860) i a 330 ha (1875). Aquest cultiu s'estengué especialment entre 1875-91, quan la fil·loxera atacà les vinyes franceses i s'inicià la demanda de vins mallorquins. Però el 1891 la malaltia arribà a Montuïri i obligà a l'arrabassament de la vinya, que fou substituïda, sobretot, per l'ametler. Aquesta crisi provocà canvis en l'estructura de la propietat del terme, com fou l'establiment (1895-1910) de la possessió de Son Castanyer. El 1891 al municipi es produïen cereals, llegums, raïms, figues i ametles.

INDÚSTRIES

Pel que fa a l'activitat industrial, el desenvolupament de l'agricultura hi generà una indústria dedicada a la transformació de productes agrícoles. El 1830 hi havia 18 moliners de vent, 9 picapedrers, 9 fusters, 6 ferrers, 3 taverners, 3 botiguers, 3 teixidors de lli i llana, 3 sabaters, 2 hostalers i 1 cerer. Durant aquest centenni també es documenta al coll de sa Grava l'extracció d'aquest material. L'arxiduc Lluís Salvador d'Àustria qualificà la

En el segle XVIII Son Company ja era una de les grans possessions de Montuïri

grava d'aquesta pedrera d'alta qualitat. El 1846 el terme disposava d'una fàbrica d'aiguarent. El 1860 hi havia 16 molins de vent, que passaren (1891) a nou. També s'hi documentaven (1891) tres aiguarenters, tres vintners, dos ferrers i dos fusters.

COMERÇ

Referent a l'activitat comercial, el 1845 hi predominava l'exportació de blat, figues seques i porcs, i s'importava sobretot oli. Al final del segle

XIX, el comerç era escàs i es reduïa a la venda i l'exportació de productes agrícoles i a la importació d'articles de consum. Malgrat tot, aquest comerç s'intensificà i la millora de les comunicacions terrestres hi jugà un paper significatiu. L'octubre de 1897, s'inaugurà la línia de ferrocarril que passava per Montuïri, la qual assenyalava el començament d'una nova etapa de progrés.

ESTABLIMENT DE POSSESSIONS

Al final del s XIX i al començament del s XX es va produir un gran canvi en l'estructura agrícola de la contrada amb l'establiment d'algunes grans finques, com Son Castanyer, Son Company, Son Costa, Son Cucuí, Galiana, Mianes, Sabor, Tagamanent, Son Toni Coll i Sa Torre. A l'hora que augmentaren el nombre de petits propietaris, també es produïren millores a les tècniques agrícoles i s'introduïren nous cultius, com l'ametler. Aquest tipus de conreu era molt rendible, es podia combinar amb la ramaderia i permetia l'aprofitament de les terres marginals. Al principi del segle XX, l'agricultura era una peça clau de l'economia i continuava essent el sector predominant.

A finals del segle XIX, era el 17 d'octubre de 1893, va romandre col·locat el rellotge a la façana de l'església

L'ELECTRICITAT A MONTUÏRI

La instal·lació elèctrica a Montuïri es dugué a terme l'any 1914, gràcies a Antoni Llorenç i Clariana. El primer lloc on s'instal·là aquest avanç tècnic fou a la fàbrica de sabatilles de l'Hostal d'En Ferrando, propietat del senyor Llorenç. Al principi marxava a base d'un motor de gas pobre, manejat per un francès, que degué anar-se'n molt prest, degut que aleshores esclatà la primera Guerra Mundial. De Montuïri sembla que també hi treballaren en Pep "d'Es Dau" i Mestre Joan Cerdà "Ferrerico".

FUNDACIÓ DE LA CAIXA RURAL

El 1908, es fundà la Caixa Rural de Montuïri, que va estar molt lligada a l'acció social de l'Església i a les forces conservadores locals. Prop a 1930 el vicari Munar ho va tornar promoure amb alguns personatges del poble que destacaven en alguna activitat cultural i social. El crèdit agrícola possibilità en part el reforçament dels petits propietaris. El 1919, l'entitat s'integrà en el Sindicat Agrícola Catòlic. Als voltants de 1925 es parcel·là Son Company i el lot principal de terra se'l quedà un professional de Palma amb l'objectiu de millorar l'explotació.

AGRICULTURA

Durant la primera meitat del segle les necessitats alimentàries de la població varen imposar el manteniment del cereals. Els principals productes agrícoles eren el blat, l'ordi i les faves. També hi havia horts dedicats a la producció hortofructícola. El cultiu de la vinya es localitzava sobretot a la zona sud-oriental del terme. El juny de 1949 es fundà la Cooperativa Agrícola, que inicialment s'anomenà Cooperativa Agrícola Catòlica Montuïrenca. Fou integrada per quinze socis. A l'inici s'instal·là al carrer Ribes i després a la carretera de Pina. El 1981 tenia 162 socis i era presidida per Jaume Bauçà Verger. El 1993 tenia 33 socis i es dedicava a la compra de productes agrícoles i ramaders, i a la venda de fertilitzants, pinsos, llavors i productes fito-sanitaris.

(Continuarà)

Nota.- Dades extretes en gran part de la *Gran Enciclopèdia de Mallorca* publicada per *Brisas*.

Un dia de matances de l'any 1957 i, com es destria, era al costat del Pou de sa Cova on hi havia anat a passejar aquest grupet de joveçans, cosa molt freqüent el dia que mataven el porc. Al costat d'aquest ciutadà hi veim na Maria de Sabó, na Maria Pizà i na Maria "Titina". I dins el carro, que casualment abeuraven la bistia, na Francina Pons i una altra dona

Gloses

No es troba gent per treballar al camp

Perquè som vella i tenc mal
no puc fer el que abans feia;
no pareixia un corral
de tant net que sempre estava
sa terra i es caminal,
també hi havia un parral,
moltes flors i qualche abella.

M'agrada net es corral,
però jo no li puc fer;
si qualche homo a jornal
pagant el m'hi volgués fer
i s'Ajuntament es carrer,
si estava net tot igual
què hi estaria de bé!

ANTÒNIA ADROVER

El salt

Feia feixos de morer
al pati de Sa Sort Nova
i em sortí una cançó nova;
ara la vos contaré:

De damunt es Puig Major
un homo provava un dia
si amb un salt sa tiraria
dalt sa Mola de Maó.

Però Déu nostro Senyor
no li donà tanta manya;
no ho trobeu cap cosa estranya
que ara tot està permès.

S'altre dia un pagès
va donar sa volta a Espanya;
per pare agafa una aranya
que un xàxero li havia pres.

TÒFOL MASSANET "PARRÍ"

Curiositats històriques de finals del segle XIX

Morí ofegat

A una síquia de Son Rubí, va morir negat dia 26 de març de 1892 en Pere Miralles *Pieres*. Era molt conegut i aquesta mort va ser causa d'un gran rebombori dins el poble.

El rellotge nou

Era dia 17 d'octubre de 1893 quan va romandre col·locat el rellotge de l'església, si bé el va pagar el municipi. Va costar 7.500 pessetes. Era batle Joan Verger Ribas *Es metge Fraret*.

Comença el tren

Dia 7 d'octubre de 1897 es va inaugurar la línia fèrria del tren que passava per Montuïri. Cal dir que les obres en el nostre terme, perquè pogués circular, havien començat un any abans.

LA LINIA FERRIA DE MONTUIRI - I

Notes històriques sobre el ramal de Felanitx

Fa alguns anys publicàrem en aquestes mateixes pàgines un escrit sobre el tren de Montuiri. Es tractava d'una ressenya apareguda al número 29 del *Boletín Comercial de las Baleares* de l'1 d'octubre de l'any 1897 en què es comentava l'obertura de la línia fèrria que partia de Palma i arribava a Felanitx passant per diverses localitats, entre elles la nostra.

Seixanta anys més tard, concretament el 31 de desembre de 1969 el tren va fer el seu últim viatge. El llarg recorregut – passava per Santa Maria, suposam que per evitar les costes de Xorrigo – i la lentitud de les màquines decantaren l'opció del transport públic cap a les línies regulars d'autocars. Posteriorment aquestes també patiren del poc interès de les institucions, que es decantaren cap als mitjans de transport individual enfront dels col·lectius.

Sembla que a ulls d'ara aquella desaparició fou un greu error. La recuperació de la línia seria avui en dia molt més difícil del que ho ha estat la recentment oberta d'Inca a Manacor, ja que aquesta darrera mantenia gran part del seu antic recorregut

Per acabar de rematar-ho els nous

governants de l'illa continuen potenciant el transport individual sobre el col·lectiu amb la creació d'autovies o autopistes que permetran anar d'una part a l'altra de l'illa ràpidament perquè ens puguem afegir el més aviat possible a les llargues

cues per entrar dins les ciutats. Si les cues persisteixen es faran les corresponents vies de cintura per Palma i totes les variants que es necessitin als pobles. Sembla que duim camí de convertir l'illa de la calma en un gran scalètric. Tornant al tren, l'escrit que avui vos presentam ens parla d'aquella antiga via del ferrocarril. És un capítol del llibre "El Ferrocarril a Mallorca. La via del progrés" del qual n'és l'autor Nicolau S. Cañellas i Serrano i que fou publicat

Així es troba avui l'edifici que era l'estació del tren de Montuiri. De les vies no en queda res

per l'editorial Documenta Balear l'any 2001.

GUILLEM MAS

Capítol 16

RAMAL DE FELANITX

1- Notes històriques

El ramal de Felanitx és, possiblement, el que va generar més discussions abans de ser construït. Però un cop es va decidir el traçat i es va iniciar la construcció, aquesta va ser ràpida i al cap de poc més de 18 mesos d'obres la línia es va obrir al públic.

Els treballs de replantejament previs a l'inici de les obres començaren el 1895 i les obres pròpiament dites, el primer d'abril de 1896. El gener de 1897 ja estaven avançats els treballs d'explanació prop de Felanitx. Encara no s'havien començat els edificis de l'estació, però ja s'havien subhastat. La instal·lació de les vies es va iniciar el 8 de març de 1897. Pel maig la via arribava a Algaida, pel juny a Porreres i a Felanitx el 7 d'agost.

La presència de nombrosos treballadors externs a Felanitx va generar alguns problemes de convivència, però també possibilitats de negoci.

Super Montuiri
BIP BIP Extens assortit
supermercados Gran varietat de productes d'alimentació

Peix congelat • Carnisseria • Xarcuteria Panaderia •

Fruita i verdura • Begudes • Neteja

I TOTA LA NOVA GAMMA DE "LEADER PRICE"

Av/ Es Dau, s/n

Tlf. 971 64 67 60

Montuiri

Un bon exemple de les dues possibilitats, la dona el setmanari *El Felanigense* del 24 de juliol, que es queixa que, qualche hora baixa, pels voltants de l'estació, es pot veure homes i al·lots que treballen a les obres, que es banyen nus als safareigs dels voltants, la qual cosa no agrada els veïns. Però, així mateix, recalca que alguns hortolans ho permeten a canvi de diners.

Totd'una que es va acabar de muntar la via van començar a recórrer-la combois de treball, que a partir de mitjan agost transportaven el balast de la segona capa, que havia de cobrir la via; però també d'inspecció, com el del dia 10, quan va anar a Felanitx un cotxe arrossegat per una petita locomotora que transportava la directiva de la companyia, un enginyer i dos periodistes; i fins i tot algun d'extraordinari, com el muntat el dia 21 d'agost, per anar a Palma als toros. A la cursa d'aquell dia, *Gavira* i *Bebé-Chico* torejaven braus d'*Aleas*.

El 10 de setembre els caps d'estació es van incorporar a les seves destinacions. A partir de llavors, malgrat que encara no estava acabada de col·locar la segona capa de balast, es va iniciar el servei de mercaderies. A mitjan mes ja sortia un tren diari cap a Ciutat carregat de vi i ametlles. Pel setembre també es començà a muntar el telègraf, la darra passa prèvia a la inauguració oficial de la línia, que tindrà lloc el 7 d'octubre de 1897.

D'ençà de la inauguració, l'única millora que va rebre la infraestructura del ramal va ser la substitució de part dels carrils de 20 kg/m per carrils de 30 i 32,5 kg/m. La millora va ser finançada per l'Estat entre 1932 i 1936. L'esclat de la Guerra Civil va provocar l'abandonament dels treballs, que mai no es reprendran. Per això, en el moment en què es va tancar la línia encara hi havia 7,469 km (17%) de carril de 20 kg/m.

El darrer tren, un automotor *De Dion-Bouton*, va circular pel ramal el 31 de desembre de 1967. Després va ser tancat i la via aixecada. L'aixecament va acabar l'octubre de 1968, i entre 1968 i 1971 es van vendre els terrenys i els immobles.

(Continuarà)

Breu comentari crític a la presentació a Roma el 9 de novembre passat de les obres del P. Martorell

Les invitacions al concert del P. Martorell amb motiu de les beatificacions a Roma deien així:

Concerto:

- *Roberto Valentini interpreterà all'organo "GIRAU A MI VOSTRA MIRADA"*

- *Variatione e Fuga per grand'organo sul Corale popolare spagnolo (Prima Mondiale) di Antonio Martorell.*

- *Prima Mondiale dell'opera del Maestro Martorell "Canticum Paschale in Rondó" per coro e orchestra. Direttore: Fernando Marina. Coro: Carmina e Capella Mallorquina. Orchestra: I Virtuosi.*

- *Aula Pablo VI "Aula Nervi - Città del Vaticano.*

De la primera obra i recolzant-nos en la crítica feta per Sergio del Val, podem afirmar que d'ella sobresurten la fantasia, la profunda saviesa compositora de l'autor i la seva vena melòdica. Cal ressaltar que l'obra arriba a una complexa cadència en dues parts: la primera confiada al manual i la segona al pedal sol, que condueix a lluminosos acords finals de l'orgue ple.

La segona obra "*Canticum*

Paschale in Rondó" (salm que en la tradició *Vulgata* pertany al nº 117 i segons l'original hebreu al nº 118) canta la victòria sobre l'enemic i la mort mateixa, on es descriu l'alliberació de la mort, prèvia derrota de l'enemic.

L'oboè obre l'obra i ens mostra l'aurora del matí pasqual, seguit per la corda amb un diàleg amb el metall i la fusta fins a arribar al *VIVACE*, que evoca la tremolor de la terra amb la resurrecció de Jesús. Acaba amb un rondó festiu que es repetirà unes tres vegades al llarg de l'obra. Segueix un *RECITATIU* conduït per tenors i sopranos alternats, baixos i barítons amb alternança amb contralts i sopranos, sostinguts harmònicament per un matalàs de corda al compàs d'un ritme ondulat marcat per les violes que condueixen a la tercera aparició del rondó

La darrera part s'obre amb metall i d'una manera desimbolta ens condueix a *L'AL-LELUIA* pasqual mitjançant els trombons, fins arribar al cor per celebrar la victòria: *Lapidem, lapidem....*, on apareix el rondó per quarta vegada i donant fi a l'obra.

XISCO RAMIS

Ferreria Rafel Miralles

Més de 20 anys
treballant el ferro

Carr. Palma-Manacor s/n • Telf. 971 64 62 88 • Montuïri

CEREALS

Experimentacions agràries

El passat 13 desembre, organitzat per la Conselleria d'Agricultura, es va celebrar una Jornada Tècnica Sobre Experimentació Agrària a Mallorca. Va tenir lloc a la sala de conferències del **Parc Bit Raiguer**, em varen convidar i hi vaig assistir.

El ponents foren: Antoni Martorell i Joan Rallo fruticultura i viticultura, Tomeu Mayol, horticultura, Joan Gual llegums i cereals.

Aquests enginyers tècnics i altres funcionaris de la Conselleria, de fa anys i permanentment realitzen experimentacions agràries de la major part dels conreus de Mallorca per determinar quins són els de més producció i adaptació al clima i terreny. La manera d'actuar contra plagues i malalties i informar del resultats obtinguts al pagesos i persones interessades fruit de les experimentacions.

Enguany el bon temps del gener

va permetre el sembrar amb bona saó el blat, ordi, civada i tritigale. Si encara hi ha qualche lloc que no s'hagi sembrat, aquest mes de febrer encara estam a temps de sembrar varietats de cicle curt com és el blat **Yecora** i **Cajeme**. D'ordis de primavera hi ha, entre altres, el **Berangere**, **Ermita** i **Garbo**. Donaré resultats dels experiments de llegums i cereals dels darrers quatre anys, segons informà Tomeu Gual a dita jornada.

De blat van dels 3965 quilos hectàrea pel blat **Yecora**, fins a 4594 quilos hectàrea pel blat **Grema**. Va recalcar, però, que avui es mira el tant per cent de proteïna i el Yecora, tot i haver donat menys quilos, és convenient sembrar-ne perquè és el que més contingut de proteïna té. S'ha experimentat amb el blat **cajeme**, **cortex**, **elastic**, **farak**, **pinzon** i altres, els quals han donat un resultat que va entre els esmentats **Yecora** i **Grema**.

L'ordi va donar, també de mitjana de quatre anys, al que menys la varietat **Barleta** amb 1971 quilos, el que més, el **Berenguere** amb 3076 quilos hectàrea.

S'ha experimentat amb les varietats: **Grafic**, **Garbo**, **Imperial**, **Sultane** i altres.

Aquestes experimentacions es fan amb llavors dutes de fora, certificades, seleccionades, i desinfectades; si s'empressin llavors de pròpia collita no donarien aquests resultats.

Va posar de relleu que a

Els blats sembrats a Son Vanrell per a experiments el passat 17 de desembre, un mes més endavant oferien aquest aspecte

Mallorca de blat ni ordi ja no se sembren les varietats autòctones o en tot cas serà molt poc i que aquestes són de qualitat, a més, tenen l'avantatge que podem emprar llavor de la nostra, no són tan exigents en qualitat de terreny, adobs i la sequera no les afecta tant com a les llavors foranes. Es pensa dur a terme experimentacions per veure de retornar aquestes castes ja gairebé perdudes de cereals.

De llegums s'han experimentat varietats de favó i de pèsol. El resultat van de 800 a 1200 quilos. Producció aquesta molt inferior en quantitat als resultats dels cereals. Però s'ha de tenir en compte la riquesa de proteïna, que es doble del cereals, i la rotació de cultius.

Es varen donar moltes més informacions i resultats d'experimentacions i l'equip d'enginyers tècnics de la Conselleria d'Agricultura segueixen experimentant.

Per enguany s'hauran sembrat les mateixes varietats de blat i ordi que es vénen provant de fa anys, més unes quantes de noves i poder d'aqueixa manera fer comparacions.

De fet a Son Vanrell de Montuïri, dins parcel·les de 500 m2, el passat 17 de desembre se sembraren amb finalitat experimental les següents varietats d'ordis de tardor a cicle mig i llarg: Culma, Otira, Magestic, Erica, Achimel, Vanesa

A altres finques de Montuïri, Maria de la Salut, Vilafranca, Manacor també s'hauran sembrat amb la mateixa finalitat ordis i blats de cicle curt, mig i llarg.

Al batre ja veurem els resultats.

SION NICOLAU

Plans de Pensions

Inverteix en tu mateixa

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

Nico López

Nou entrenador del C.E Montuïri de tercera nacional
 “El nostre objectiu és quedar entre els deu primers de la classificació”

En el darrer número de **Bona Pau** ja exposàvem que el Montuïri havia canvat d'entrenador. En Gaspar Sastre havia deixat de ser-ho i va esser substituït per Nico López, un entrenador amb mèrits reconeguts, el qual va accedir a contestar-nos a les següents preguntes.

– Quina és la teva trajectòria esportiva com a entrenador?

– Bé, vaig començar entrenant al Patronat juvenil, després vaig anar al Sant Francesc on hi vaig estar dos anys i vàrem aconseguir pujar a Divisió d'Honor. La següent temporada la vaig passar al Balears juvenil. També vaig estar al Sóller durant quatre temporades, una d'elles a 2ª B. Després vaig entrenar al Poblense durant quatre temporades i també al Constància per espai tres. Vaig ser seleccionador amateur durant una temporada i el darrer equip que vaig entrenar va ser el Balears, de tercera nacional, durant una temporada. Quan entrenava al Sant Francesc compaginava la meva feina entrenant també al Mallorca de 2ª A.

– I com a jugador?

– Fins a juvenil vaig jugar amb La Salle on les dues darreres temporades vàrem estar a Divisió d'Honor. Després de juvenil vaig fitxar per quatre temporades amb el Calvià de tercera nacional. Vaig estar un de baixa degut a una lesió que vaig sofrir al turmell. A la selecció balear juvenil vaig coincidir amb en Gaspar Sastre.

– Quina és la teva professió?

– Som professor en l'especialitat d'Educació Física. Des de fa 12 anys estic al col·legi de Ponent d'Inca on des de 10 en som el director. Estic molt content amb la meva feina i m'agrada molt el lloc on treball.

– Què esperes aconseguir aquesta temporada?

– El primer objectiu que ens vàrem marcar era sortir de la part baixa de la classificació i poder començar a jugar a futbol. Ara el nostre objectiu és quedar entre els 10 primers de la classificació, encara que ens agradaria molt estar entre els quatre primers.

– Com va sorgir la idea d'entrenar el CE Montuïri?

– Va ser un dissabte dematí que

em varen telefonar i em varen dir si volia anar a Montuïri perquè volien xerrar amb jo. Hi vaig venir perquè tenia moltes ganes d'entrenar i no ens va costar gens entendre'ns, va ser la negociació més curta de la meua vida. El fet de conèixer uns quants jugadors com en Llistó, en Rafel Alcover, en Rafa Zamorano, en Paco Pérez i en Nebot em va ajudar molt a decidir-me.

– Tens algun ajudant?

– Sí, n'Enric, un exjugador meu del Poblense que és per jo una molt bona persona i molt treballadora. També m'ajuda en Jaume Caldés com a preparador físic.

– Quin és l'ambient dins el vestidor?

– Era una de les coses que més me preocupava a l'hora de venir a entrenar al Montuïri, però m'he trobat amb un equip molt unit que si tenen algun problema no miren mai cap a fora del vestidor i ho arreglen allà dins.

– Quina és la teua opinió de l'equip després de quatre setmanes com a entrenador?

(Continua a la pàgina següent)

Levi's

DIESEL

Avirex

Lee

MANS

L'Almoina, 30 · Tlf. 971 16 84 56 ▼

Porreres ▼

L'equip de Cadets enguany du a terme una bona campanya. Tres victòries i un empat foren els resultats del passat gener

(Ve de la pàgina anterior)

– Pens que no és un equip per estar a la zona on estam ara però tampoc no és un equip per fer primers. És un equip descompensat però no ens sabria greu quedar entre els quatre primers.

– **Com has trobat l'equip físicament?**

– Jo pens que fa mal opinar perquè el futbol és un estat d'ànim, si guanyes estàs bé i si perds estàs malament. Quan jo vaig arribar estaven malament degut que la seva situació a la classificació no era massa bona.

– **Trobes que hi ha molta diferència d'entrenar equips teòricament grans a un de més modest?**

– Si, jo pens que la diferència és la mentalitat del jugador. Els que juguen amb equips acostumats a estar a la part alta de la classificació són més guanyadors que els que juguen amb equips que lluiten per evitar el descens.

– **Tens cap anècdota que hagi marcat la teva vida esportiva?**

– Anècdota no, però les dues coses més guapes que m'han passat com a entrenador han estat els dos ascensos, un amb el Sóller a 2^a B i l'altre amb el Sant Francesc a Divisió d'Honor. Com a jugador la cosa que m'ha marcat més va ser la meva lesió.

– **Vols afegir alguna cosa més?**

– Si, m'agradaria donar les gràcies a la directiva per haver confiat amb mi, també a la plantilla i a tota la gent que ens dona suport perquè la veritat és que ens han acollit molt bé, tant a n'Enric com a jo.

Una entrevista que hauria pogut esser més llarga i amb més detalls, però les presses per entrenar i dedicar més temps amb els propis jugadors féu que l'haguéssim de donar per acabada abans que no previéim.

JAUME PALOU

LAPIS

joies per a tots

- Taller propi artesanal
- Gran varietat de dissenys i preus
- Certificat de garantia i autenticitat

Obert 7 dies a la setmana, de 9,00 a 19,00 h.

Ctra. Palma - Manacor, Km 28 • 07230 Montuïri, Illes Balears
Tlf. 971 16 16 00 • Fax 971 64 64 27 • www.lapis.com.tr • palma@lapis.com.tr

El canvi d'entrenador s'ha fet notar a les files del Montuïri

Binissalem, 0 - Montuïri, 1

Era el primer partit de Nico López com a entrenador del C.E. Montuïri i amb ell arribà la primera victòria del seu compte particular. Va ser en un partit molt emocionant on el Montuïri va saber conservar la seva porteria a zero després d'haver-se avançat al minut 37 per mitjà de Rafa Zamorano.

Montuïri, 1 - Alcúdia, 0

Segona victòria de Nico López a la banqueta del Montuïri que va permetre sortir de la zona de descens a la categoria de preferent. Va ser una victòria molt difícil ja que l'Alcúdia va venir disposat a aconseguir l'empat i va haver de ser per mitjà d'un penal transformat per Nebot la manera d'aconseguir els tres punts.

Montuïri, 3 - Santanyí, 1

En aquesta ocasió, els homes de Nico López varen haver de sofrir de valent ja que al minut 10 de la primera part encaixaren un gol però al minut 40 Llistó aconseguiria l'empat després de transformar un llançament de falta. A la segona part tot va canviar i varen ser els locals els senyors del partit. Nebot al minut 46, i Rafa Zamorano al 63 firmarien aquesta important victòria que deixava al Montuïri a la quinzena posició.

Collera, 3 - Montuïri, 1

Va haver de ser per mitjà del Collera que el Montuïri encaixes la primera derrota tenint com a entrenador Nico López. Va ser un partit amb una primera part poc vistosa i amb un únic gol a favor dels locals. A la segona part els montuïrers varen sortir desconcentrats i varen

Enguany l'equip de 2ª regional torna destacar dins la seva categoria

encaixar el 2-0. Al minut 80 Jaume Mas reduiria distàncies però en una errada defensiva el Collera aconseguiria el definitiu 3-1.

Montuïri, 1 - Santa Eulària, 1

Partit de qualitat i emoció el que es va veure a n'Es Revolt on el Santa Eulària s'hi jugava el lideratge. Llistó al minut 65 aconseguiria avançar-se al marcador però una errada defensiva al minut 73 va permetre als visitants aconseguir un punt.

SEGONA REGIONAL

Montuïri, 4 - Alcúdia, 1
Alqueria, 3 - Montuïri, 2
Montuïri, 5 - Bunyola, 1

JUVENILS

Esporles, 2 - Montuïri, 5
Sineu, 0 - Montuïri, 4

CADETS

At.Collera, 3 - Montuïri, 3
Montuïri, 13 - Es Raiguer, 0
S'Horta, 2 - Montuïri, 4

Montuïri, 3 - Rtu. Es Rafal, 2

ALEVINS

Calvià, 2 - Montuïri, 2
Montuïri, 3 - At. Santa Ponça, 6

BENJAMINS

Montuïri, 3 - Badia, 2
Porto Cristo, 5 - Montuïri, 1
Manacorins, 1 - Montuïri, 6

BÀSQUET

PRIMERA AUTONÒMICA

Montuïri, 46 - Drac Pla, 73
Amorini, 52 - Montuïri, 45

CADETS

Guillem Galmés, 45 - Montuïri, 49
Pla de Na Tesa, 50 - Montuïri, 33

INFANTILS

Guillem Galmés, 36 - Montuïri, 53
Montuïri, 49 - Joan Capó, 35

MINI

Jov. Lluçmajor, 20 - Montuïri, 32
Campos, 20 - Montuïri, 60

JAUME PALOU

bar

Ca na Poeta

music

Carrer Major, 7 • Telf. 64 65 29 • Montuïri

Millores de la Parròquia

S'ha fet durant l'any 2003

Tasques de reparació i manteniment.

Restauració de la teulada

S'ha electrificat les campanes

S'ha restaurat el rosetó del cor

S'ha revisat la restauració del portal lateral (portal dels homes)

S'ha de fer durant el 2004

Rampa

Malgrat no ho hem pogut fer-ho, no hem escatimat esforços per dur a terme el projecte de la rampa. S'ha presentat a les corresponents comissions un projecte fet per l'arquitecte don Sebastià Gamundí que no s'ha aprovat. Davant tantes negatives, una comissió del Consell de Mallorca està elaborant un nou projecte tot esperant que sigui el definitiu i aprovat pels corresponents organismes oficials.

Parallamps

El mal temps no sols espatllà la teulada, sinó també el parallamps. Pensam dur a terme aquesta reparació durant els mesos d'abril o maig.

Estadística

Naixements:

Durant l'any 2003 a la vila de Montuïri han nat 18 infants.

Nins: 9

Nines: 9

Defuncions

Durant l'any han mort 23 persones

Homes 13

Dones 10

Matrimonis

Total de matrimonis 7

Economia

La transparència econòmica no sols és un deure, sinó també una obligació. Per aquest motiu, un any més volem oferir a tota la comunitat parroquial el balanç econòmic de la parròquia de l'any 2003.

Entrades:

	Euros
Col·lectes:	12.883'47
Col·lectes extras:	1.331'60
Llogaters:	24.208'81
Transferències bisbat:	12.000'00
Donatius:	3.131'40

La rampa d'accés als graons és una de les millores previstes per enguany

Autofinançament:	1.044'04
Bancs:	9.754'18
Teulada Puig:	4.029'60
Hisenda:	7.135'53
Total entrades:	75.516'63

Sortides

	Euros
Electricitat:	870'63
Aigua:	105'27
Butà:	78'15
Telèfon:	568'50
Litúrgia:	2.997'00
Pastoral:	2.267'87
Manteniment:	26.275'16
Altres:	17.859'38
Personal:	4.700'00
Total sortides:	55.721'96

Cal fe notar que encara resten per pagar un grapat de factures, entre les quals n'hi de la teulada de l'església i electricista entre d'altres.

Agraïments

Volem agrair la generositat de tantes persones que durant l'any passat heu fet les vostres aportacions econòmiques d'una manera anònima i desinteressada. Pensau que sols gràcies a les vostres aportacions podrem mantenir el nostre hermos patrimoni religiós. En aquests moments la parròquia està "amb números vermells". Vos prec que, sobretot, quan demaneu un servei: batejos, 1ª comunió, noces, funerals si-gueu generosos segons les vostres possibilitats econòmiques.

Agraïm també l'ajuda de tantes persones i de tants de grups que col·laborau, ajudau i feis possible una comunitat més oberta i més compromesa.

Novetats pastorals

Valoram com un fet positiu la pastoral que es dur a terme amb els nostres germans equatorians de celebrar una eucaristia al trimestre en castellà. També valoram el sopar que es féu amb ell a la rectoria amb ells amb motiu de les festes de Nadal. Tant de bo que algun dia poguéssim dur a terme alguna activitat religiosa amb els nostres germans musulmans. D'aquesta manera el desig del Papa Joan Pau II d'estrenar ponts d'unitat i de diàleg amb les altres religions no sols seria un desig, sinó una realitat.

Noves de la coral Mont-Lliri

Fa uns mesos el nou equip de la coral ens presentà un projecte "ad experimentum", es a dir, a experimentar per un temps que estrenarem la nit de Nadal. El projecte consisteix en cantar en les celebracions importants i en els funeral a l'altar major per una millora i una animació musical.

Han col·laborat en les despeses d'aquest projecte, Sa Nostra, la Caixa i l'Ajuntament de Montuïri. A més esperam la participació d'altres institucions.

Temps passat

10 anys enrere
Febrer de 1994
Nou gimnàs

En el local on estava el cafè de Can Tomeu, dia 9 de febrer de 1994 fou inaugurat un gimnàs, el qual era dirigit per Albert González, on, a més de tota casta de gimnàstica (de manteniment, rítmica, tercera edat, aeròbic, judo, musculació, sauna, massatges), s'utilitzava per a festes infantils.

25 anys enrere
Febrer de 1979
Campioness de cros

A les proves d'atletisme celebrades els mesos de gener i febrer de 1979, dues nines montuïreres obtingueren èxits rellevants: Mari Carmen Robles Garcia assolí el campionat de Balears aleví femení i Isabel Bauçà Blanch, campiona de sector de Manacor. Com també els nins, alevins, foren campions per equips de la comarca.

50 anys enrere
Febrer de 1954
Nous vitralls

Des de feina mesos s'anaven col·locant els nous vitralls a l'església i els darrers que romangueren instal·lats foren el de la Mare de Déu de Fàtima, el de Sant Josep i el de Santa Catalina Tomàs, els quals eren sufragats per diferents famílies i/o entitats del poble. Dia 15 de febrer de 1954 fou emplaçat aquest darrer. Així i tot fins mesos posteriors no s'acabaren de restaurar tots.

100 anys enrere
Febrer de 1904

Recomposició de carrers

De tant en tant l'Ajuntament concedia permisos a veïns de diferents carrers perquè els recompongessin i millorassin la seva cara. Així fou el cas que a la sessió del 14 de febrer de 1904, després d'haver-ho sol·licitat s'autoritza als domiciliats al carrer de la Plaça Vella "perquè l'adecentín sempre que no ocasionin perjudicis de consideració".

Rectificació

Del número anterior ens han fet notar dues equivocacions: La firma del "Cuinar en casa" havia de dir Magdalena i no Margalida i que el qui conduïa la moto a "La foto del mitjan segle" no era un pretendent, sinó un amic de la família.

Pluviometria

Dia 2	0,8 litres m ²
" 20	1'0 " "
" 24	0,9 " "
" 27	4'5 " "
Total	7'2 " "

Noces d'argent

11 febrer 1979

Jaume Masquida Mas "de sa Font Bosseta" amb Francisca Fiol Garcia "Mosson".

Cuinar en casa

Pastaló

Ingredients

400 gms. de farina de pa • 1/2 kilo de cebes • Una col borraixona • Una albergínia • Una tomàtiga grossa • 150 gms. de carn de porc capolada • Una grapada de panses • Una tassa de cafè, d'oli.

Elaboració

Es fregeix la verdura i s'escola. Es fa la pasta amb la farina i la tassa d'oli i l'aigua que prengui. Es posa dins un motlle desmuntable un poc més de la meitat de la pasta forrant les voreres. Hi posam el farcit i damunt es tapa com si fos una panada grossa. Es cou en forn a 130 graus.

Pilar Miralles Sastre
"Cas Manescal"

Demografia

Gener de 2004
Naixements

Dia 8.- Francisca Bauçà Pomar filla de Jaume i de Catalina.

Dia 9.- Lua Cardell Hernández, filla de Francesc i de Maria Begoña.

Dia 21.- Ela Ramírez Cerdà, filla d'Àngel i de Joana Francisca.

Dia 24.- Maria Antònia Carreira Massanet, filla d'Alberto i de Margalida.

Dia 24.- Joana Maria Sánchez Marimón filla de Miquel i de Jerònica Maria.

Defuncions

Dia 12.- Joan Sastre Roca "Xinet", casat de 75 anys.

Dia 31.- Margalida Miralles Amengual "Perulla", viuda de 93 anys.

Noces d'or

11 febrer 1954

Baltasar Arbona Mas "Solleric" amb Joana Arbona Arbona "Massena".

Apotecaries

8 febrer Montuïri | 22 febrer Porreres
15 " Petra | 29 " St. Joan

Antigues cançons amoroses

Garrideta, pensau-hi un any, si no basta un més, perquè en haver dit que sí es pensar ja hi és de més.

VERGER

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Ctra. Montuïri a Porreres, Km.1 • Tel. 971 646 695 • Fax 971 161 503

MONTUÏRI

Els alumnes del Col·legi Públic amb motiu de les festes de Nadal oferiren un entretingut concert als interns del Centre de Dia

Les beneïdes de Sant Antoni enguany tornaren complaure

